23 Ιανουαρίου 2020

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού επιστολή: Για τις θλίψεις και τους απροσδόκητους πειρασμούς που αντιμετωπίζει ο χριστιανός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός

Σάββατον 10/23 Ιανουαρίου 1982, Άγιον Όρος

Στους πολυαγαπητούς μας Χ. και Α. εύχομαι ολοψύχως έλεος και Χάριν παρά Θεού και Σωτήρος ημών. Αμήν

Χθες Παρασκευήν πήραμεν το γράμμα σας και μετά την συγκίνησιν και την λύπην μας τρέξαμε αμέσως στην Εκκλησίαν και ψάλαμε παράκλησιν στην Δέσποινάν μας και από σήμερον θα συνεχίσωμεν λειτουργίες και παρακλήσεις επικαλούμενοι την επέμβασιν των θείων οικτιρμών κατά το συμφέρον μας.

Πάντως, να μή χάσετε το θάρρος και την πίστιν σας στον Θεόν πού γνωρίζει και διοικεί τα πάντα για την δικήν μας ωφέλειαν· «Ούτε γάρ του θέλοντος ούτε του τρέχοντος αλλά του ελεούντος Θεού» και «ότι Αυτώ μέλλει περί ημών». Αν χάριν της (πίστης) κατορθώσετε να αντιμετωπίζετε με πίστιν το καθετί πού σάς συμβαίνει τότε πράγματι βρήκατε το στόχον και η ζωή σας θα ΄ναι ειρηνική και γαλήνια.

Στον κόσμον αυτόν εδώ μην περιμένετε αδιάκοπον γαλήνην και ησυχίαν, ούτε σταθερότητα και ιδίως στις ημέρες μας πού ο ορίζοντας ζοφώνει και η ταραχή και η ανελπισία ξαπλώνεται παγκοσμίως. Όσο, όμως, εμείς οι πιστοί χάνομεν εδώ στην γήν να ΄στε βέβαιοι πως κερδίζομεν στον ουρανόν πολλαπλάσια γιατί οι περιπέτειες της ζωής πού αντιμετωπίζονται με πίστιν και ελπίδα είναι ακριβώς το συνάλλαγμα της εξαγοράς. Δεν εννοεί αυτό ο Κύριος με τους μακαρισμούς, όπου μάς υποκινεί λέγοντάς μας στο τέλος το αποτέλεσμα, «Χαίρετε και αγαλλιάσθε ότι ο μισθός υμών πολύς εν τώ ουρανώ»;
Δεν σκοπεύω να σάς παραστήσω κανένα συγκεκριμένο κίνδυνο ή πειρασμό αλλά να σάς αφυπνίσω και προετοιμάσω σαν πιστούς εργάτες του ευαγγελίου. Να ΄σθε πάντα έτοιμοι στον στίβον γιατί κατά τον λόγον του Κυρίου μας «αγνοούμεν πότε ο κλέπτης έρχεται». Κλέπτης εδώ είναι ο παντοειδής πειρασμός και πολύμοφος αμαρτία, ο συγκαλυμμένος διάβολος και σατανάς όπου αδιάκοπα και ακούραστα και ανύστακτα μάς καιροφυλακτεί με πρόθεση να μάς αιχμαλωτίση και καταστρέψη!

Εμείς, πολυφίλητές μου ψυχούλες, αγνοώντας ή μάλλον αδιαφορώντας στα έξω σχήματα και τις ανθρώπινες συνήθειες και νοοτροπίες ατενίζομεν αδιαλείπτως στον σταυρόν του Χριστού μας μέσω του οποίου και ο κόσμος προς ημάς και εμείς προς τον κόσμον εσταυρώθημεν και μία μάς έμεινε επιθυμία και πόθος και στόχος και κόσμος και πλούτος και δόξα και έφεσις και κίνησις και ενέργεια, ο Χριστός μας.
Προς Αυτόν ατενίζοντες και ως αρχηγόν και τελειωτήν και ως κέντρον του ΕΙΝΑΙ μας, μένομεν ακίνητοι και αμέριμνοι, πιστεύοντες απόλυτα ότι «Αυτώ μέλλει περί ημών» και «ουκ εάσει ημάς πώποτε πειρασθήναι υπέρ ο δυνάμεθα» αλλά εάν

πειρασθώμεν, «ποιήσει συν τώ πειρασμώ και την έκβασιν εις το δύνασθαι ημάς υπενεγκείν». Ναί, αγαπητά μου σπλάχνα και πολυφίλητά μου. Η αγάπη του Χριστού μας συνέχει ημάς και δεν είμεθα μακράν από κοντά σας και η απόστασις του χώρου μάς χωρίζει λίγο· πνευματικά και εν Χριστώ είμεθα μαζί με τον ίδιον στόχον, με τα ίδια ιδανικά, με τον αυτόν σκοπόν, ουρανοπολίται, και ουδόλως μάς συγκινούν οι αντιθέσεις του εχθρού είτε κατ' ευθείαν μάς πολεμά είτε μέσω των οργάνων του. Έχοντες όπως είπα πρότυπον της ζωής μας τον γλυκύτατόν μας Ιησούν και τους απ' αιώνος πιστούς του φίλους και ημών πατέρας και διδασκάλους, αντλούμεν θάρρος και παρηγορίαν, εις όποιον δυστυχή τομέαν της ζωής μας θα μάς κτυπήσει ο εχθρός. Στην ύλην, στις αξίες, στις θέσεις, στα φίλτατά μας μέλη, στο ίδιο το σώμα, οπουδήποτε. Και τότε βλέπομεν πραγματικά ότι «ουδέν ημάς ουδέποτε αδικήσει», διά το είναι τον Κύριόν μας μεθ' ημών.

Οι ημέρες μας είναι δύσκολες όπως το ανεπτύξαμεν στην αγάπην σας όχι από προγνωστικήν διάγνωσιν αλλά από εμπειρικήν και αποδεικτικήν των γεγονότων και επομένως μέσα στην λαίλαπα και την καταιγίδα δεν αναμένονται καλά αλλά συμφοραί και θλίψεις χάριν των αμαρτιών μας, χάρις όμως τώ Θεώ όπου με την φιλάνθρωπόν του οικονομίαν σε μάς τους πιστούς παρέχει και απ' αυτά τα θλιβερά αιτίες και αφορμές προς σωτηρίαν, αν συνετώς αντιμετωπίσωμεν τα γεγονότα. Προς τί να λυπηθούμε και να καταπέσομε και να μικροψυχήσομεν στην υστέρησιν ή την απώλειαν των ενόλως και ματαίων πού είτε θέλομεν είτε μή θα τα αφήσωμεν εντός ολίγου; «Τί ημίν εν τώ κόσμω τούτω;» «Πάντα ματαιότης τα ανθρώπινα». Όπως και Εσείς έτσι και εμείς οι ταπεινοί σας αδελφοί θα αντιμετωπίσωμεν τώρα αυτήν την περίστασιν παρακαλούντες τον σώζοντα ημάς Σωτήρα Χριστόν και την Πανάχραντον Μητέρα του και ας δόξη Αυτώ, ας γίνη το προσκυνητόν Του θέλημα και είη το όνομα Αυτού ευλογημένον.
Την αγάπην μας σ' όλους τους εν Χριστώ αγαπητούς.
Ευχόμεθα ολοψύχως, πάντοτε δικός σας.

Ευτελής μοναχός Γ. Ιωσήφ μον.